

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Jeg formoder, at alle partier her i Folketinget er enige i, at det at blive frihedsberøvet, at være udsat for tvang, er en så alvorlig sag for et menneske, at det er helt naturligt, at det overordnet påhviler os som lovgivere at skabe så trygge rammer for disse mennesker som overhovedet muligt. Det er os, der skal sikre, at retssikkerheden til hver en tid er god nok. Det er også os, der bør sikre, at disse mennesker også bliver behandlet ud fra et medmenneskeligt syn, og det er et ansvar, som jeg mener vi i de kommende år skal vise, at vi også er parat til at leve op til.

Så meget mere var vi optaget af i 1989, da vi fik den store lovændring på det her område, at vi relativt hurtigt efter fik en revision af loven, således at vi havde mulighed for at kunne gå ind og rette til og eventuelt foretage større ændringer, hvor det måtte være nødvendigt.

Beklageligt har det været, at den daværende justitsminister, hr. Hans Engell, var for længe om at få sat undersøgelsen i gang, og dermed har vi altså fået forrykket tidspunktet for, hvornår en revision kunne komme. Det er ærgerligt, for der har faktisk igennem en længere periode været behov for at tage fat i den revision.

En af de ting, vi har været meget optaget af, var at følge udviklingen på vore psykiatriske sengeafsnit. Bestemmelsen om god sygehusstandard blev netop indsat ud fra erkendelsen af, at den målsætning for visse psykiatriske afdelingers vedkommende ikke var opfyldt. Det til trods for, at både tidssvarende ydre rammer, behandling og pleje af god kvalitet har stor betydning for udsigten til helbredelse eller lindring af psykisk sygdom, ligesom der er en meget nøje sammenhæng mellem omfanget af tvangsanvendelse og de fysiske rammer.

Ingen af os bør være i tvivl om, at mange afdelinger desværre stadig væk er præget af overbelægning, personalemangel og nogle utilfredsstillende fysiske rammer, hvilket har haft til følge, at det ønske, vi havde om mindst mulig brug af tvang, desværre er gået den anden vej, netop fordi de fysiske rammer ikke har været i orden.

Det er også det, man konkluderer i den undersøgelse, der har været, og vi fra Socialdemokratiets side hverken kan eller vil se på, at mennesker, over for hvem man kunne have undgået brugen af tvang, alligevel bliver

tvangsbehandlet, fordi rammerne omkring deres hospitalsophold ikke er i orden. Det er uacceptabelt, og derfor er vi også meget optaget af, at der bliver gennemført forbedringer. Regeringen har lagt frem, at man i samarbejde med sygehusmyndighederne ønsker, at det vil ske.

Tiden tillader desværre ikke at gå ind på detailspørgsmål, og man kan også spørge, om det er det rigtige på nuværende tidspunkt. Der kunne være mange småting eller småemner, vi kunne have lyst til at tale om: patientklagenævn, patientrådgivere, som på mange måder har vist sig at være en god model, men en model, som måske nok har behov for at blive pudset lidt af.

Men jeg vil nærmere sige, at det, det vel er væsentligt i dag også herfra at få sendt et meget klart signal om, er, at tiden nu er inde – efter at der har været foretaget en videnskabelig undersøgelse – til, at vi nu får fat i dem, det rent faktisk berører i dagligdagen, det vil sige de berørte parter.

Der er et ønske om også – det kan vi allerede se nu på de mange henvendelser, vi har fået – at få taget fat i en åben debat i form af den høring, som der er lagt op til, men også en åben debat uden for dette hus. Vi har bl.a. set, at der er kommet henvendelser om udskrivningsaftaler. Lad os kigge på det!

Generelt er vores holdning fra Socialdemokratiets side, at vi har brug for, at alle gode kræfter nu er parat til at hjælpe os med at få de rammer, som der er behov for at få skabt og få gjort bedre, således at de mennesker, der bliver berørt af at få en frihedsberøvelse, rent faktisk kan få indfriet deres behov.

Jeg håber på, at vi under udvalgsarbejdet kan blive enige om, at vi vil give os den tid, der skal til for at få de her ting sikret. Det er i hvert fald det, vi fra Socialdemokratiets side vil gå efter.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Grunden til, at jeg tager ordet nu, er, at jeg godt allerede på nuværende tidspunkt vil høre, hvor Socialdemokratiet står i diskussionen om ressourcer – fysiske, personalemæssige, aktivitetsmæssige ressourcer – i forhold til de psykiatriske patienter og deres anbringelse.

Nu kunne jeg forstå på ordføreren, at Socialdemokratiet i hvert fald var åben over for mulighederne for, at man præciserede, at der skulle være nogle rammer eller nogle ressourcer, at der skulle være ordentlige sygehusstandarder. Jeg tror, det var det ord, som blev brugt.